

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Β2' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ασπασία Καρέλλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Νικόλαο Πάσσο, Παναγιώτη Κατσιρούμπα, Δήμητρα Κοκοτίνη και Γεώργιο Μιχολιά, Αρεοπαγίτες.

Συνεδρίασε δημόσια στο Κατάστημά του, στις 11 Οκτωβρίου 2016, με την παρουσία και της γραμματέως Αγγελικής Ανυφαντή, για να δικάσει την εξής υπόθεση μεταξύ:

Του αναιρεσειόντος: Οργανισμού με την επωνυμία "ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ Α.Ε." που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Σπυρίδωνα Παυλάτο, με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ. που κατέθεσε προτάσεις.

Των αναιρεσιβλήτων: 1)Κ. Κ. του Κ. και 2)Ε. Μ. του Ν., κατοίκου ..., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Μιχαήλ Μπριντάκη, με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ. που δεν κατέθεσε προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 4/11/2008 αγωγή του ήδη πρώτου αναιρεσιβλήτου και την από 1/12/2008 αγωγή του ήδη δεύτερου αναιρεσιβλήτου, που κατατέθηκαν στο Μονομελούς Πρωτοδικείου Χανίων και συνεκδικάστηκαν. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 324/2010 του ίδιου Δικαστηρίου και 568/2011 του Εφετείου Κρήτης.

Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσειών Οργανισμός με την από 12/3/2012 αίτησή του. Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω.

Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Νικόλαος Πάσσος ανέγνωσε την από 29/1/2016 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. (A) Κατά την διάταξη του άρθ. 559 αριθ.1 εδ. α' ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης για παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου ιδρύεται, εάν αυτός εφαρμοσθεί, αν και κατά τις σχετικές παραδοχές της απόφασης του δικαστηρίου της ουσίας δεν υπάρχουν οι πραγματικές προϋποθέσεις εφαρμογής του ή αντίθετα, όταν δεν εφαρμοσθεί, μολονότι κατά τις παραδοχές αυτές, συντρέχουν οι πραγματικές προϋποθέσεις εφαρμογής του ή εφαρμοσθεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλ. με εσφαλμένη υπαγωγή (ΟΛΑΠ 31|2009, 7|2006, 4|2005). Κατά το εδ. β' της ίδιας διάταξης, ως παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου ελέγχεται η παράβαση των διδαγμάτων κοινής πείρας, μόνον εάν αυτά αφορούν την ερμηνεία κανόνων δικαίου ή την υπαγωγή σ' αυτούς των πραγματικών γεγονότων. Κατά την έννοια της ως άνω διάταξης, ο προβλεπόμενος απ' αυτήν λόγος αναίρεσης ιδρύεται, μόνον όταν το δικαστήριο εσφαλμένα χρησιμοποιεί ή παραλείπει να χρησιμοποιήσει τα διδάγματα της κοινής πείρας, δηλ. τις γενικές και αφηρημένες αρχές για την εξέλιξη των πραγμάτων που αντλούνται από την εμπειρική πραγματικότητα με την βοήθεια της επιστημονικής έρευνας ή της επαγγελματικής ενασχόλησης και έχουν γίνει κοινό κτήμα, για την ανεύρεση με βάση αυτά της αληθινής έννοιας κανόνα δικαίου ή για την υπαγωγή ή όχι σ' αυτόν των πραγματικών γεγονότων της διαφοράς και όχι όταν παραβιάζει τα διδάγματα αυτά κατά την εκτίμηση των αποδείξεων και των πραγματικών γεγονότων, δηλ. της ουσίας της υπόθεσης που δεν υπόκειται σε αναιρετικό έλεγχο (ΑΠ 2102/2014, 137/2014, 120/2013, 103/2013, 11/2012) (B) Περαιτέρω, κατά την διάταξη του αριθ. 19 του αυτού ως άνω άρθρου αναίρεση επιτρέπεται και αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες, ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζητήματα που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Από την ως άνω διάταξη, που αποτελεί κύρωση της παράβασης του άρθ. 93§3 του Συντάγματος, προκύπτει ότι ο προβλεπόμενος απ' αυτήν λόγος αναίρεσης ιδρύεται όταν στην ελάχιστονα πρόταση του νομικού συλλογισμού δεν εκτίθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας), ή όταν τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται, με βάση το πραγματικό του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου, για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε ή την άρνησή της (ανεπαρκής αιτιολογία) ή όταν αντιφάσκουν μεταξύ τους (αντιφατική αιτιολογία). Το κατά νόμον αναγκαίο περιεχόμενο της ελάχιστονης πρότασης προσδιορίζεται από τον εκάστοτε εφαρμοστέο κανόνα ουσιαστικού δικαίου, του οποίου το πραγματικό πρέπει

να καλύπτεται πλήρως από τις παραδοχές της απόφασης στο αποδεικτικό της πόρισμα και να μην καταλείπονται αμφιβολίες, ενώ ελλείψεις αναγόμενες μόνο στην ανάλυση και στάθμιση των αποδεικτικών μέσων και γενικότερα ως προς την αιτιολόγηση του αποδεικτικού πορίσματος, αν αυτό διατυπώθηκε σαφώς, δεν συνιστούν ανεπάρκεια αιτιολογιών. Δηλ. μόνο το τι αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε είναι ανάγκη να εκτίθεται στην απόφαση και όχι γιατί αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε (ΑΠ 2102/2014) (B) Από τα άρθ. 914 και 932 του ΑΚ και 1 και 16 του ν. 551/1915, που κωδικοποιήθηκε με το β.δ. της 24-7/25-8-1920 και διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά την εισαγωγή του ΑΚ (άρθ. 38§1 ΕισΝΑΚ), προκύπτει ότι χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη οφείλεται και επί εργατικού ατυχήματος όταν συντρέχουν οι όροι της αδικοπραξίας. Οι διατάξεις του άρθρου 16§1 του κ.ν. 551/1915, κατά τις οποίες ο παθών σε εργατικό ατύχημα δικαιούται να εγείρει την αγωγή του κοινού αστικού δικαίου και να ζητήσει πλήρη αποζημίωση μόνο όταν το ατύχημα μπορεί να αποδοθεί σε δόλο του εργοδότη ή των προστηθέντων του ή όταν επήλθε σε εργασία στην οποία δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις νόμων, διαταγμάτων ή κανονισμών για τους όρους ασφαλείας των εργαζομένων και εξαιτίας της μη τήρησης των διατάξεων αυτών, αναφέρονται στην επιδίκαση αποζημίωσης για περιουσιακή ζημία και όχι στη χρηματική ικανοποίηση, για την οποία δεν υπάρχει πρόβλεψη στον ανωτέρω νόμο και εφαρμόζονται γι' αυτήν μόνο οι γενικές διατάξεις (ΟΛΑΠ 1117/1986, ΑΠ 80/2016). Επομένως, για να δικαιούται ο παθών σε εργατικό ατύχημα χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, αρκεί να συντέλεσε στην επέλευση του ατυχήματος πταίσμα του εργοδότη ή των προστηθέντων από αυτόν, με την έννοια του άρθ.914 του ΑΚ, δηλαδή αρκεί να συντρέχει οποιαδήποτε αμέλεια αυτών και όχι μόνο η ειδική αμέλεια ως προς την τήρηση των όρων ασφαλείας του άρθ.16§1 του κ.ν. 551/1915. Υπαίτια είναι η συμπεριφορά, η οποία οφείλεται σε δόλο ή αμέλεια του ζημιώσαντος ή του απ' αυτόν προστηθέντος. Η αμέλεια, εξάλλου, συνίσταται στη μη καταβολή της δέουσας προσοχής και επιμέλειας, που κάθε συνετός άνθρωπος, κατά κρίση αντικειμενική, όφειλε και μπορούσε, κάτω από τις συγκεκριμένες περιστάσεις να καταβάλει (ΑΠ 80/2016, 876/2014). Εξάλλου, κατά το άρθ. 1 του ως άνω ν. 551/1915, ως ατύχημα από βίαιο συμβάν, το οποίο επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής σε εργάτη ή υπάλληλο των εργασιών ή επιχειρήσεων που αναφέρονται στο άρθ. 2 του ίδιου νόμου (εργατικό ατύχημα), θεωρείται κάθε βλάβη, η οποία είναι αποτέλεσμα βίαιης και αιφνίδιας επενέργειας εξωτερικού αιτίου, άσχετου μεν με την σύσταση του οργανισμού του παθόντος και την βαθμιαία φθορά

του από τις συνθήκες της εργασίας, αλλά συνδεόμενου οπωσδήποτε με αυτήν λόγω της εμφάνισής του κατά την εκτέλεσή της ή εξ αφορμής αυτής, δηλ. θα πρέπει το αίτιο, στο οποίο οφείλεται το εργατικό ατύχημα, να μην ανάγεται αποκλειστικά στην οργανική ή παθολογική προδιάθεση του παθόντος και το οποίο συνεπώς δεν θα συνέβαινε χωρίς την εργασία και τις περιστάσεις εκτέλεσής της (ΟΛΑΠ 1287/1986, ΑΠ 19/2014). Στην προκειμένη περίπτωση, το Εφετείο Κρήτης, κρίνοντας επί αγωγών των ήδη αναιρεσιβλήτων κατά της τώρα αναιρεσείουσας "ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ (ΕΛΤΑ) ΑΕ" με αντικείμενο την καταβολή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης συνεπεία εργατικού ατυχήματος, με την προσβαλλομένη 568/2011 απόφασή του και όπως απ' αυτήν προκύπτει δέχθηκε, ότι οι ενάγοντες το 1982 προσλήφθηκαν με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, προκειμένου να εργασθούν στο Κεντρικό Ταχυδρομικό Γραφείο ... της εναγομένης ανώνυμης εταιρείας (ΕΛΤΑ ΑΕ) ως προσωρινοί διαμετακομιστές και εντάχθηκαν στο μόνιμο προσωπικό της εναγομένης την 31-12-1983, αντικείμενο δε της εργασίας του 1ου ενάγοντος ήταν η συμμετοχή του ως οδηγού στις ταχυδρομικές μεταφορές της εναγομένης και του 2ου ως συνοδηγού στο με αριθ. κυκλ. ... θωρακισμένο όχημα, ότι σύμφωνα με την από 14-7-2003 απόφαση του ΔΣ της εναγομένης οι χρηματαποστολές α' τύπου, δηλ. με όριο το ποσό των 500.000€, στα επαρχιακά κέντρα χρηματεφοδιασμού, γίνονται με θωρακισμένο αυτοκίνητο, όπου υπάρχει, οδηγό και συνοδηγό, με την ίδια δε απόφαση οι προϊστάμενοι των κέντρων χρηματεφοδιασμού ορίσθηκαν υπεύθυνοι για τον καθορισμό κάθε φορά του τύπου της χρηματαποστολής που απαιτείται, σταθμίζοντας τους υφισταμένους πόρους, τις συνθήκες ασφαλείας, αλλά και τις επικρατούσες συνθήκες επικινδυνότητας κάθε περιοχής, τους γίνεται, μάλιστα, σύσταση σε κάθε περίπτωση και εφόσον υπάρχουν διαθέσιμοι πόροι να επιλέγουν τον τύπο της χρηματαποστολής που παρέχει την μεγαλύτερη ασφάλεια (πχ, εφόσον υπάρχει διαθέσιμος ένοπλος φρουρός είναι επιβεβλημένο να συνοδεύσει την α' τύπου χρηματαποστολή), ενώ εξάλλου δίνεται (με την ίδια απόφαση) η αρμοδιότητα στις περιφερειακές διευθύνσεις με σχετική απόφαση να μισθώνουν ιδιωτικές εταιρείες μεταφοράς χρηματαποστολών, τις οποίες θα χρησιμοποιούν σε έκτακτες περιπτώσεις, καθώς και όταν δεν συντρέχουν οι αναγκαίες προϋποθέσεις ασφαλείας, προβλεπόμενης ειδικής πίστωσης για την κάλυψη των σχετικών δαπανών, ότι οι ενάγοντες από την πρόσληψή τους εργαζόνταν ως υπάλληλοι-διακινητές στις τοπικές χρηματαποστολές της εναγομένης, υπακούοντας κάθε φορά στις διαταγές και οδηγίες των αρμοδίων οργάνων της, τα

οποία καθόριζαν τον τρόπο, την οργάνωση και τα μέτρα ασφαλείας των χρηματοπιστολών, ότι στα πλαίσια της παραπάνω εργασίας τους την 1-9-2008 και περί ώρα 05.05' οι ενάγοντες ξεκίνησαν από το Κέντρο Διαλογής των ΕΛΤΑ στα ... (οδός ...), προκειμένου να διενεργήσουν τις διανομές των ταχυδρομικών αποστολών του υπηρεσιακού δρομολογίου ..., στις οποίες περιλαμβάνονταν και χρηματοδέματα συνολικής αξίας 240.000€, που προορίζονταν για τους συνταξιούχους των προαναφερομένων περιοχών, ότι την χρονική στιγμή (περί ώρα 05.30') που το με αριθ. κυκλ.... θωρακισμένο φορτηγό αυτοκίνητο, που οδηγούσε ο 1ος ενάγων-αναιρεσίβλητος Κ. Κ., εκινείτο στην Εθνική οδό Χανίων-Ρεθύμνου, στο ύψος του ... στην περιοχή των ... και συγκεκριμένα στο ... km της οδού, οι ενάγοντες αντιλήφθηκαν δύο βαρέα φορτηγά αυτοκίνητα με αριθ. κυκλ. ... να είναι προσωρινά ακινητοποιημένα, με τους προβολείς σε λειτουργία, στο αντίθετο ρεύμα της οδού, δηλ. με κατεύθυνση προς ..., ότι τα δύο οχήματα μόλις αντιλήφθηκαν το θωρακισμένο φορτηγό αυτοκίνητο της εναγομένης, άρχισαν να κατευθύνονται προς το μέρος του με μεγάλη ταχύτητα, ένα δε εξ αυτών επιχείρησε απότομα επιτόπια αναστροφή προς το αντίθετο ρεύμα (αυτό στο οποίο εκινείτο το θωρακισμένο όχημα) και επέπεσε στο οπίσθιο τμήμα του οχήματος, στο οποίο επέβαιναν οι ενάγοντες, ενώ το δεύτερο όχημα κατευθύνθηκε με φορά προς το αριστερό τμήμα του θωρακισμένου οχήματος και προσέκρουσε στην πόρτα του οδηγού, η οποία καταστράφηκε, στην συνέχεια δε εξήλθαν από τα φορτηγά αυτοκίνητα τουλάχιστον τέσσερα ένοπλα άτομα, που φορούσαν φόρμες παραλλαγής και είχαν καλύψει τα πρόσωπά τους με κουκούλες και αφού ανάγκασαν τους ενάγοντες να εγκαταλείψουν το όχημα στο οποίο επέβαιναν, ζήτησαν να τους παραδώσουν τα χρήματα που μετέφεραν στους σάκους μεταφοράς αλληλογραφίας και ταυτόχρονα τους εξύβριζαν και τους ξυλοκοπούσαν, καταφέροντάς τους πολλαπλά χτυπήματα σε όλο τους το σώμα, ενώ τους υποχρέωσαν να ξαπλώσουν μπρούμυτα στο οδόστρωμα και πυροβολούσαν στον αέρα για να τους εκφοβίσουν, ότι επειδή οι σάκοι ήταν γεμάτοι με φακέλους και οι ληστές δεν γνώριζαν, σε ποιούς απ' αυτούς βρίσκονταν τα χρήματα, καθώς υπήρχαν πολλοί φάκελοι και δέματα με αλληλογραφία, άρχισαν να σχίζουν τους σάκους με μαχαίρι, προκειμένου να εντοπίσουν τα χρηματοδέματα, όταν δε θεώρησαν ότι συγκέντρωσαν μεγάλο χρηματικό ποσό, που εκ των υστέρων αποδείχθηκε ότι ανερχόταν σε 170.000€, επιβιβάσθηκαν στα οχήματά τους και διέφυγαν προς άγνωστη κατεύθυνση, ενώ κάποιος από τους ληστές πυροβόλησε τον 1ο ενάγοντα Κ. Κ. στην περιοχή των ποδιών, τραυματίζοντάς τον ελαφρά στον

αριστερό μηρό, ότι ακολούθως, και αφού ειδοποιήθηκε η αστυνομία, ο ως άνω ενάγων Κ. Κ. διακομίσθηκε από το ΕΚΑΒ στο Γεν. Νομ. Νοσοκομείο Χανίων, όπου του παρασχέθηκαν οι πρώτες βοήθειες, ενώ ο έτερος ενάγων Ε. Μ. υπέστη εκδορές, μώλωπες και κακώσεις από τον ξυλοδαρμό και, αφού παρέμεινε στον τόπο του συμβάντος για να δώσει στη αστυνομία πληροφορίες για το περιστατικό, επέστρεψε στο κατάστημα της εναγομένης, όπου συνέχισε την εργασία του, ότι η κατάσταση της υγείας του 1ου ενάγοντος ήταν σοβαρότερη, καθώς είχε υποστεί κατάγματα στα αριστερά πλευρά, αιμοθώρακα αριστερά, πνευμονοθώρακα αριστερά, πνευμομεσοθωρακικό υποδόριο εμφύσημα αριστερά (που προκλήθηκαν κατά την σύγκρουση των οχημάτων), θλάση αριστερού πνεύμονα, κάκωση οσφυϊκής μοίρας σπονδυλικής στήλης, έγκαυμα αριστερού γλουτού και αριστερής βουβωνικής πτυχής, μώλωπες-αιματώματα τριχωτού της κεφαλής, κορμού, βραχιόνων άμφω και κάτω άκρων, ότι για την αντιμετώπιση του αιμοθώρακα και του πνευμονοθώρακα υποβλήθηκε σε τοποθέτηση τεχνητής παροχέτευσης στο αριστερό ημιθώρακιο, ενώ τα υπόλοιπα τραύματα αντιμετωπίστηκαν συντηρητικά, ότι νοσηλεύθηκε στην χειρουργική κλινική του προαναφερομένου νοσοκομείου έως την 19-9-2008, όταν εξήλθε με βελτιωμένη την κατάσταση της υγείας του και του συνεστήθη αναρρωτική άδεια 30 ημερών και επανεκτίμηση μετά το διάστημα αυτό, συνολικά δε απείχε από την εργασία του μέχρι το τέλος του έτους, ότι για τον σοβαρό τραυματισμό του 1ου ενάγοντος και τον ελαφρύτερο του 2ου, ευθύνεται και η εναγομένη ανώνυμη εταιρεία, τα αρμόδια όργανα της οποίας είναι υπεύθυνα για την λήψη μέτρων ασφαλείας, καθώς δεν είχαν ληφθεί όλα τα απαιτούμενα μέτρα ασφαλείας της χρηματαποστολής, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος ζωής για τα συνοδεύοντα αυτήν πρόσωπα, ειδικότερα δε θα έπρεπε η χρηματαποστολή να οργανωθεί σε διαφορετική ώρα από την προκαθορισμένη και με διαφοροποίηση της διαδρομής που θα ακολουθείτο, ώστε να μην γνωρίζουν οι υποψήφιοι ληστές τον ακριβή χρόνο κίνησης αυτής, αυτή, όμως (χρηματαποστολή), εκινείτο πάντοτε το πρωί, την ίδια ώρα τις ημέρες των πληρωμών, δηλ. 1η και 16η κάθε μήνα, με συνέπεια οι δράστες να γνωρίζουν τον χρόνο άφιξης της, μετά από προηγούμενη παρακολούθηση, ενώ, αντίθετα, οι ενάγοντες καθ' υπόδειξη των οργάνων της εναγομένης ακολούθησαν την προκαθορισμένη και συνεχώς επαναλαμβανομένη κατά χρόνο και τόπο διαδρομή, με αποτέλεσμα να καθίσταται ευχερές στους ληστές να εντοπίσουν την χρηματαποστολή, πέραν δε αυτού όλοι γνωρίζουν για τις αποστολές, αφού γίνονται συγκεκριμένες ημέρες του μήνα, και επιπλέον εκδίδεται εβδομαδιαίο πρόγραμμα

εργασιών του Κέντρου Διαλογής, στο οποίο αναφέρονται αναλυτικά οι υπάλληλοι που συνοδεύουν τις χρηματαποστολές και οι ακριβείς ώρες εκτέλεσης των δρομολογίων, ότι κατά συνέπεια δεν τηρήθηκε ο προβλεπόμενος από το άρθ.157 ΠΔ 141/1991 "περί των αρμοδιοτήτων οργάνων και υπηρεσιακών ενεργειών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης", όρος της απόλυτης εχεμύθειας κατά την εκτέλεση της χρηματαποστολής, επιπλέον δε, αν και τα υπεύθυνα για την τήρηση των μέτρων ασφαλείας όργανα της εναγομένης απέστειλαν προς το Τμήμα Ασφαλείας ... και την Αστυνομική Διεύθυνση ... το με αριθ. πρωτ. .../2008 έγγραφο, με το οποίο ζητούσαν την συνδρομή αστυνομικής δύναμης στο εκτελούμενο δρομολόγιο, δεν μερίμνησαν περαιτέρω για την αποστολή αστυνομικής δύναμης, ότι το γεγονός ότι έλαβε χώρα τέτοια επικοινωνία, πλην όμως οι αστυνομικές αρχές αγνόησαν το αίτημα της εναγομένης για συνδρομή, δεν απαλλάσσει την τελευταία από την ευθύνη της, καθώς όφειλε να ακυρώσει την χρηματαποστολή, προκειμένου να διασφαλισθεί η ασφάλεια των εναγόντων υπαλλήλων της, ως εκ τούτου δε ο ισχυρισμός της ότι τηρήθηκαν όλα τα προβλεπόμενα μέτρα ασφαλείας, καθώς είχαν ενημερωθεί οι αστυνομικές αρχές της περιοχής για την ανάγκη ύπαρξης συνοδείας την 1-9-2008 με την αποστολή εγγράφων και την επικοινωνία, ενώ διαφοροποιούσαν συχνά το δρομολόγιο των χρηματαποστολών, προκειμένου να διασφαλίζεται η εχεμύθεια, είναι απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος, ότι, άλλωστε, στις προαναφερθείσες ενέργειες που παραλείφθηκαν ευχερώς μπορούσαν να προβούν τα όργανα της εναγομένης, ώστε να ολοκληρωθεί με ασφάλεια η αποστολή, χωρίς να κινδυνεύσουν τα πρόσωπα που μετείχαν σ' αυτήν, δεδομένης μάλιστα και της έξαρσης της μορφής αυτής εγκληματικής συμπεριφοράς που επικρατεί στην Κρήτη κατά τα τελευταία έτη, ότι τις ελλείψεις αυτές αναγνώρισε και ο διενεργήσας την σχετική ΕΔΕ Διευθυντής Επιθεώρησης της εναγομένης, ο οποίος αναφέρει στο από 14-11-2008 πόρισμά του ότι "εξαιτίας των επαναλαμβανομένων ληστειών και της δημοσιότητας που αυτές λαμβάνουν όλο και περισσότεροι, εκτός ΕΛΤΑ, γνωρίζουν τον τρόπο και το χρόνο διακίνησης χρημάτων, από την υπηρεσία", συνιστώντας ταυτόχρονα την άμεση μελέτη και θέση σε εφαρμογή άλλου τρόπου διακίνησης, σε κάθε δε περίπτωση την λήψη όλων των ενδεδειγμένων μέτρων (όπως είναι η αστυνομική συνοδεία, είτε η διακίνηση γίνεται με οχήματα είτε με πεζούς από τράπεζα σε κατάστημα κλπ.), προκειμένου να διασφαλίζεται η περιουσία της εναγομένης, αλλά κυρίως η ζωή των εργαζομένων σ' αυτήν, ότι λόγω του ως άνω εργατικού ατυχήματος που προκάλεσε τον αναφερόμενο τραυματισμό του ο 1ος ενάγων Κ. Κ. υπέστη ηθική βλάβη, για την

αποκατάσταση δε αυτής πρέπει να του επιδικασθεί χρηματική ικανοποίηση, το ύψος της οποίας, ενόψει των συνθηκών, υπό τις οποίες έγινε το συμβάν, των τλαιπωριών, ψυχικών και σωματικών, που υπέστη αυτός εξαιτίας του τραυματισμού του, αλλά και του σοκ που δέχθηκε από την επίθεση των ληστών, της οικονομικής κατάστασης των διαδίκων, καθώς και της κοινωνικής κατάστασης του 1ου ενάγοντος, ανέρχεται στο εύλογο ποσό των 14.000€, ενώ όσον αφορά τον 2ο ενάγοντα Ε. Μ. υπέστη και αυτός ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας, λαμβανομένων υπόψη των αυτών ως άνω όρων του νόμου, πρέπει να του επιδικασθεί χρηματική ικανοποίηση ανερχομένη, κατά την κρίση του δικαστηρίου, στο ποσό των 6.000€, με βάση δε τα γενόμενα ως άνω δεκτά το Εφετείο απέρριψε την έφεση της εναγομένης, καθώς και την ασκηθείσα με τις προτάσεις αντέφεση των εναγόντων, επικυρώνοντας την απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Κρίνοντας έτσι το Εφετείο: (Α) Διέλαβε στην προσβαλλομένη απόφασή του πλήρεις και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες, απορριπτέως, άρα, κατ' αμφοτέρα τα σκέλη του ο περί του αντιθέτου 2ος λόγος αναίρεσης από τον αριθ.19 του άρθ.559 ΚΠολΔ για εκ πλαγίου παραβίαση, με αντιφατικές αιτιολογίες, των άρθ.914 και 932 ΑΚ και δη ως προς την θεμελίωση της υπαιτιότητας της αναιρεσείουσας εναγομένης. Ειδικότερα (α) η παραδοχή του Εφετείου ότι "δεδομένου ότι οι σάκοι ήταν γεμάτοι με φακέλους και οι ληστές δεν γνώριζαν σε ποιούς από αυτούς βρισκόταν τα χρηματικά ποσά, καθώς υπήρχαν πολλοί φάκελοι και δέματα με αλληλογραφία (άρχισαν να σχίζουν τους σάκους με μαχαίρι προκειμένου να εντοπίσουν τα χρηματοδέματα). Όταν πλέον θεώρησαν ότι συγκέντρωσαν μεγάλο χρηματικό ποσό (που εκ των υστέρων αποδείχτηκε ότι ανερχόταν στις) 170.000 ευρώ, επιβιβάστηκαν στα οχήματά τους για να αποχωρήσουν" δεν αντιφάσκει προς την παραδοχή ότι δεν τηρήθηκε εκ μέρους της εναγομένης ο όρος της απόλυτης εχεμύθειας κατά την εκτέλεση της χρηματαποστολής, καθόσον, όπως ρητά και αναλυτικά εκτίθεται στην αναιρεσιβαλλομένη, ο όρος αυτός της εχεμύθειας αναφερόταν στον χρόνο και στο δρομολόγιο πραγματοποίησης της χρηματαποστολής και όχι, βέβαια, στο ακριβές σημείο και μάλιστα στους συγκεκριμένους σάκους τοποθέτησης (φύλαξης) των μεταφερομένων χρημάτων (β) δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ της παραδοχής ότι τα υπεύθυνα για την τήρηση μέτρων ασφαλείας όργανα της εναγομένης ζήτησαν με έγγραφο από το Τμήμα Ασφαλείας ... και την Αστυνομική Διεύθυνση ... την συνδρομή αστυνομικής δύναμης στο εκτελούμενο δρομολόγιο, πλην, όμως, οι αστυνομικές αρχές αγνόησαν το αίτημα αυτό, και της παραδοχής ότι τα όργανα της

εναγομένης δεν μερίμνησαν περαιτέρω για την αποστολή αστυνομικής δύναμης, καθόσον η παράλειψη της εναγομένης και η εντεύθεν ευθύνη της, κατά την κρίση του Εφετείου, έγκειται ακριβώς στην παράλειψη περαιτέρω ενέργειας, ενώ επισημαίνεται, στην προσβαλλομένη απόφαση, ότι λόγω ακριβώς της μη ικανοποίησης του αιτήματος αυτού η εναγομένη όφειλε να ακυρώσει την συγκεκριμένη χρηματαποστολή για την επίτευξη της ασφάλειας των αναιρεσιβλήτων εναγόντων υπαλλήλων της. Πρέπει να σημειωθεί ότι το περαιτέρω προβαλλόμενο, προς θεμελίωση του σκέλους αυτού του ερευνημένου εδώ λόγου αναίρεσης, περιστατικό ότι η εναγομένη είχε διαφοροποιήσει κατά το δυνατόν τα δρομολόγια και είχε μεταθέσει την ώρα αναχώρησης της χρηματαποστολής κατά 30' δεν αποτελεί παραδοχή του Εφετείου, ώστε να θεμελιώσει αντιφατικότητα των αιτιολογιών, αφού, αντίθετα, με την προσβαλλομένη απόφαση ο ισχυρισμός αυτός απορρίφθηκε ως ουσιαστικά αβάσιμος (B) Ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε την ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθ.1 ν.551/1915 και ο συναφής περί του αντιθέτου 4ος λόγος αναίρεσης από τον αριθ.1 εδ. α' του άρθ.559 ΚΠολΔ είναι απορριπτέος. Ειδικότερα, προβάλλεται η αιτίαση, η οποία κατά την ρητή διατύπωσή της αφορά, καταρχήν, μόνο τον 2ο αναιρεσίβλητο (E. M.), ότι δεν συνέτρεχαν ως προς αυτόν οι κατά την ως άνω διάταξη προϋποθέσεις στοιχειοθέτησης εργατικού ατυχήματος, δηλ. (α) βλάβη της υγείας του εργαζομένου και (β) εξαιτίας της βλάβης αυτής διακοπή της εργασίας του επί 4 τουλάχιστον ημέρες, καθόσον, επάγεται στην συνέχεια η αναιρεσεύουσα, ο αναιρεσίβλητος αυτός ουδεμία βλάβη υπέστη, ενώ εξάλλου επέστρεψε οικειοθελώς αυθημερόν στην εργασία του. Ως προς τον αναιρεσίβλητο αυτόν ο κρινόμενος εδώ λόγος πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος, αφού το Εφετείο δέχθηκε, ότι, τραυματισθείς ελαφρότερα από τον 1ο αναιρεσίβλητο, υπέστη πάντως εκδορές, μώλωπες και κακώσεις από τον ξυλοδαρμό κατά την τέλεση της ληστείας, μη απαιτούμενης, άλλωστε, για την εφαρμογή της ως άνω διάταξης της συνδρομής ορισμένης βαρύτητας και σοβαρότητας βλάβης, ενώ εξάλλου η προϋπόθεση της επί 4 τουλάχιστον ημέρες διακοπής της εργασίας του παθόντος απαιτείται για την θεμελίωση και τον υπολογισμό της προβλεπόμενης από το ν.551/1915 αποζημίωσης (άρθ.1,3,4,16 αυτού) και όχι και για την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, η οποία και μόνο ζητήθηκε με την αγωγή και ήταν αντικείμενο της δίκης. Πρέπει να σημειωθεί, για την πληρότητα της απόφασης, ότι η αναιρεσεύουσα ναι μεν καταρχήν ρητά προβάλλει τον λόγο αυτόν αναίρεσης μόνο σε σχέση με τον 2ο αναιρεσίβλητο, στην συνέχεια, όμως, την ίδια ανααιρετική πλημμέλεια προτείνει και

ως προς τον 1ο αναιρεσίβλητο (Κ. Κ.), ισχυριζόμενη ειδικότερα ότι αυτός, όπως αποδείχθηκε από τα εκεί μνημονευόμενα έγγραφα, εξετασθείς στο Γεν. Νοσοκομείο ... την 29-5-2008 (πριν το επίδικο συμβάν) ευρέθη πάσχων από οσφουισχιαλγία, πάθηση που ουδόλως συνδέεται με το επίδικο ατύχημα. Ως προς τον αναιρεσίβλητο αυτόν ο ως άνω λόγος αναίρεσης είναι απορριπτός ως ερειδόμενος σε ανακριβείς προϋποθέσεις και σε μη γενόμενα δεκτά περιστατικά, αλλά και ως αλυσιτελής, καθόσον στην αναιρεσιβαλλομένη ουδόλως περιέχονται τέτοιες παραδοχές, ότι δηλ. ήδη πριν το ατύχημα έπασχε από οσφουισχιαλγία, αλλά αντίθετα ότι εξαιτίας του επιδικίου συμβάντος υπέστη τις προαναφερθείσες πολλαπλές σοβαρές σωματικές βλάβες, για τις οποίες νοσηλεύθηκε στο νοσοκομείο και έλαβε αναρρωτική άδεια 30 ημερών και οι οποίες και αυτοτελώς επαρκούν για την στοιχειοθέτηση της έννοιας του "εργατικού ατυχήματος", ενώ εξάλλου η φερομένη ως προϋπάρχουσα ως άνω πάθηση αυτού δεν αποκλείει τις ανελέγκτως γενόμενες δεκτές ως επελθούσες εκ του επιδικίου ατυχήματος ως άνω βλάβες και μπορεί να συνυπάρχει με αυτές (Γ) Δεν υπέπεσε στην αναιρετική πλημμέλεια του άρθ.559 αριθ.1 εδ. β' ΚΠολΔ της παράβασης των διδαγμάτων της κοινής πείρας ως προς την ερμηνεία των άρθ.914 και 932 ΑΚ και την υπαγωγή σ' αυτά των πραγματικών γεγονότων της διαφοράς, όπως προβάλλεται με τον συναφή 5ο λόγο αναίρεσης (τελευταίο), με τον οποίο ειδικότερα αποδίδεται ότι το Εφετείο δέχθηκε ως προς τον τραυματισμό των αναιρεσιβλήτων εναγόντων ευθύνη και του εναγομένου νομικού προσώπου "τα αρμόδια όργανα του οποίου είναι υπεύθυνα για τη λήψη μέτρων ασφαλείας, καθώς δεν είχαν ληφθεί όλα τα απαιτούμενα μέτρα ασφαλείας της χρηματοπιστολής προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος ζωής για τα συνοδεύοντα αυτήν πρόσωπα", ενώ, όπως αποδείχθηκε, κατά τα περαιτέρω διαλαμβανόμενα στον λόγο αυτόν, (α) η αναιρεσείουσα είχε ζητήσει "έντονα και επιτακτικά" από το Τμήμα ασφαλείας ... και την Αστ. Διεύθυνση ..., με το ως άνω έγγραφο αλλά και προφορικά, την συνοδεία της χρηματοπιστολής, το αίτημα, όμως, αυτό δεν εισακούσθηκε από τις αστυνομικές αρχές, που επέδειξαν παντελή αδιαφορία (β) οι προϊστάμενοι των αρμοδίων υπηρεσιών της εναγομένης πέραν των προβλεπομένων από τον Κανονισμό αυτής (διάθεση θωρακισμένου οχήματος και συνοδού) δεν είχαν την δυνατότητα να προβούν σε άλλη ενέργεια για την παροχή συνοδείας (γ) παράλληλα τα αρμόδια όργανα της εναγομένης προς ενίσχυση των μέτρων ασφαλείας μετέβαλλαν τα δρομολόγια στα σημεία που αυτό ήταν εφικτό, λαμβανομένου υπόψη ότι οι επαρχιακοί δρόμοι δεν παρέχουν μεγάλες δυνατότητες διαφοροποιήσεων του

εκάστοτε δρομολογίου, μετατόπισαν δε και τον προγραμματισμένο χρόνο αναχώρησης του δρομολογίου κατά 30' (δ) είναι πασιφανές ότι η εναγομένη "ενήργησε με τον πλέον τυπικό και συμβατικό τρόπο" και έλαβε όλα τα πρόσφορα μέτρα ασφαλείας που μπορούσε να λάβει και ήταν δυνατόν και λογικό να ληφθούν, ενώ σε καμία περίπτωση δεν μπορούσε να ματαιώσει την πραγματοποίηση του δρομολογίου και κατά συνέπεια την καταβολή των συντάξεων στους δικαιούχους. Ο λόγος αυτός, ανεξάρτητα από την μη αναφορά και τον μη προσδιορισμό των διδαγμάτων της κοινής πείρας που φέρονται ότι παραβιάστηκαν από την μη εφαρμογή ή την εσφαλμένη εφαρμογή τους, είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, διότι πλήττει στην πραγματικότητα την εκτίμηση των αποδείξεων και των πραγματικών γεγονότων (άρθ.561 παρ.1 ΚΠολΔ), αλλά και διότι αναφέρεται, για την θεμελίωση απλά και μόνο επιχειρημάτων άρσης της υπαιτιότητας της αναιρεσείουσας εναγομένης, σε μη γενόμενα δεκτά από την αναιρεσιβαλλομένη πραγματικά περιστατικά.

II. Από τις διατάξεις των άρθ. 335, 338, 339 340 και 346 ΚΠολΔ συνάγεται ότι το δικαστήριο της ουσίας για να σχηματίσει την κρίση του σχετικά με τους πραγματικούς ισχυρισμούς των διαδίκων που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης υποχρεούται να λάβει υπόψη όλα τα αποδεικτικά μέσα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι προς απόδειξη ή ανταπόδειξη αυτών, η παράβαση δε της υποχρέωσης αυτής ιδρύει τον προβλεπόμενο από το άρθ. 559 αριθ. 11 περ. γ' ΚΠολΔ λόγο αναίρεσης, για την στοιχειοθέτηση του οποίου αρκεί και μόνη η ύπαρξη αμφιβολιών ως προς την λήψη υπόψη συγκεκριμένου αποδεικτικού μέσου. Ο λόγος αυτός ελέγχεται ουσιαστικά αβάσιμος, αν αποδεικνύεται από την προσβαλλομένη απόφαση ότι το δικαστήριο της ουσίας έλαβε υπόψη όλα τ' αποδεικτικά μέσα που επικαλέσθηκαν και προσκόμισαν οι διάδικοι προς απόδειξη των ισχυρισμών τους. Προς τούτο αρκεί η γενική αναφορά του είδους του αποδεικτικού μέσου που έλαβε υπόψη το δικαστήριο, χωρίς την ανάγκη ειδικής μνείας και αξιολόγησης εκάστου, καθόσον καμία διάταξη δεν επιβάλλει αυτήν και μόνον αν από την γενική αυτή αναφορά, σε συνδυασμό με το περιεχόμενο της απόφασης, δεν προκύπτει κατά τρόπο αναμφίβολο ότι λήφθηκε υπόψη κάποιο συγκεκριμένο αποδεικτικό μέσο, θεμελιώνεται ο αναιρετικός αυτός λόγος, ενώ από την αναφορά στην απόφαση των αποδεικτικών μέσων και δη εγγράφων που κατά την εκτίμηση του δικαστηρίου της ουσίας είχαν ιδιαίτερη αποδεικτική αξία και σημασία δεν συνάγεται κατ' ανάγκην ότι δεν λήφθηκαν υπόψη τα λοιπά (ΑΠ 49/2015, 137/2014). Στην προκειμένη

περίπτωση, με τον 1ο λόγο αναίρεσης από την διάταξη αυτή η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Εφετείο παρά το νόμο δεν έλαβε υπόψη τα προσδιοριζόμενα εκεί έγγραφα, τα οποία επικαλέσθηκε και προσκόμισε νόμιμα ενώπιον αυτού, και δη το με αριθ. πρωτ.... /2008 (με το οποίο ζήτησε από Τμήμα Ασφαλείας ... και την Αστυνομική Διεύθυνση ... αστυνομική συνοδεία για την πραγματοποίηση της επίμαχης χρηματοποστολής), καθώς και των καταθέσεων των ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου εξετασθέντων μαρτύρων της. Ο λόγος αυτός πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος, διότι από την περιεχομένη στην προσβαλλομένη απόφαση βεβαίωση ότι το δικαστήριο για τον σχηματισμό του αποδεικτικού του πορίσματος συνεκτίμησε τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων που εξετάστηκαν στο Πρωτοδικείο και όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσκόμισαν με επίκληση οι διάδικοι, σε συνδυασμό με το όλο περιεχόμενο αυτής, στην οποία μάλιστα γίνεται ειδική αναφορά και αξιολόγηση κάποιων απ' αυτά (και ειδικότερα του ως άνω εγγράφου προς τις αστυνομικές αρχές) δεν καταλείπεται αμφιβολία ότι λήφθηκαν υπόψη και τα αποδεικτικά αυτά μέσα.

III. Σύμφωνα με τον αριθ. 8 του αυτού ως άνω άρθ. 559 ΚΠολΔ αναίρεση επιτρέπεται και εάν το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη πράγματα που δεν προτάθηκαν ή δεν έλαβε υπόψη πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής ως "πράγματα", των οποίων η λήψη υπόψη, καίτοι μη προταθέντων, ή αντίθετα η μη λήψη υπόψη, καίτοι προταθέντων, ιδρύει τον ως άνω αναιρετικό λόγο, νοούνται οι αυτοτελείς πραγματικοί και παραδεκτά προβαλλόμενοι ισχυρισμοί που συγκροτούν την βάση και, επομένως, στηρίζουν το αίτημα αγωγής, ανταγωγής, ένστασης ή αντένστασης ουσιαστικού ή οικονομικού δικαίου (ΟΛΑΠ 22/2005, 25/2003, 3/1997, ΑΠ 1123/2013, 460/2013) με την έννοια δε αυτήν "πράγματα" αποτελούν και οι λόγοι έφεσης ή αντέφεσης (ΟΛΑΠ 22/2005, 25/2003) που αφορούν τέτοιους ισχυρισμούς, όχι, όμως, οι ισχυρισμοί που συνιστούν απλή ή αιτιολογημένη άρνηση της αγωγής κλπ., αφού αυτοί αποκρούονται με την παραδοχή ως βασίμων των περιστατικών που θεμελιώνουν την αγωγή κλπ., ούτε και οι ισχυρισμοί που συνιστούν επιχειρήματα ή συμπεράσματα των διαδίκων ή του δικαστηρίου από την εκτίμηση των αποδείξεων (ΟΛΑΠ 3/1997, ΑΠ 2234/2014, 117/2013). Στην προκειμένη περίπτωση, η αναιρεσείουσα με τον 3ο λόγο αναίρεσης από την παραπάνω διάταξη προσάπτει στο Εφετείο την αναιρετική πλημμέλεια ότι δεν έλαβε υπόψη του νομίμως προταθέντες σ' αυτό ισχυρισμούς που έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, δηλ "πράγματα", ειδικότερα δε ότι (α) τήρησε την

νόμιμη διαδικασία προκειμένου ν' αποσταλεί από την Ελληνική Αστυνομία συνοδεία για την χρηματαποστολή με έγκαιρη υποβολή σχετικού αιτήματος, στο οποίο, όμως, αυτή δεν ανταποκρίθηκε, καθώς και μεταβάλλοντας την ώρα αναχώρησης της χρηματαποστολής και πραγματοποιώντας αυτήν με το πιο ασφαλές τρόπο, δηλ. με θωρακισμένο όχημα (β) δεν πληρούνται οι βασικές προϋποθέσεις για την στοιχειοθέτηση εργατικού ατυχήματος κατ' άρθ.551/1915, δηλ. η βλάβη της υγείας των εργαζομένων και η συνεπεία αυτής διακοπή της εργασίας τους επί 4 τουλάχιστον ημέρες. Ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος ως προς αμφότερα τα ως άνω σκέλη του, διότι τα φερόμενα ως μη ληφθέντα υπόψη "πράγματα" αποτελούν αρνητικούς της αγωγής ισχυρισμούς και δη της αποτελούσης βάση αυτής υπαιτιότητας της εναγομένης και της συνδρομής των προϋποθέσεων του νόμου για την ύπαρξη εργατικού ατυχήματος και συνακόλουθα την διωκομένη επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης, οι οποίοι λήφθηκαν υπόψη και αποκρούστηκαν, με ιδιαίτερη μάλιστα αιτιολογία, με την παραδοχή αντιθέτων προς αυτούς περιστατικών που θεμελιώνουν την αγωγή. Η περαιτέρω αιτίαση, προβαλλομένη στα πλαίσια του αυτού λόγου αναίρεσης, ότι το Εφετείο με την αναιρεσιβαλλομένη "δεν απέδωσε τη βαρύτητα που άρμοζε κατά την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων και των δύο αναιρεσιβλήτων και των σε αυτές περιεχομένων ομολογιών τους", είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, διότι με αυτήν πλήττεται ευθέως η μη υποκειμένη σε αναιρετικό έλεγχο εκτίμηση πραγμάτων και των αποδείξεων (άρθ.561§1 ΚΠολΔ). Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω, μη υφισταμένου άλλου λόγου προς έρευνα, πρέπει ν' απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης στο σύνολό της και να καταδικασθεί η αναιρεσεύουσα στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσιβλήτων (άρθ. 176, 183, 191 παρ.2 ΚΠολΔ), οι οποίοι δεν κατέθεσαν προτάσεις, κατά τα ειδικότερα στο διατακτικό οριζόμενα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 12-3-2012 αίτηση της ανώνυμης εταιρείας "ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΑΕ" για αναίρεση της 568/2011 απόφασης του Εφετείου Κρήτης.

Καταδικάζει την αναιρεσεύουσα στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσιβλήτων, τα οποία ορίζει σε χίλια εκατό (1100) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 25 Οκτωβρίου 2016.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 24 Νοεμβρίου 2016.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ